

जीवः, ^१उपजीवी^A-अनुजीवी, ^२जीवकः-^Bजीवका, ^३जीवज्जीवकः, जीवः,
^Cजिजीविषुः, जेजीवः; जीवितव्यम्, जीवयितव्यम्, जिजीविषितव्यम्, जेजीवितव्यम्;
जीवनीयम्, जीवनीयम्, जिजीविषणीयम्, जेजीवनीयम्;
जीव्यम्, जीव्यम्, जिजीविष्यम्, जेजीव्यम्;
ईषज्जीवः-दुर्जीवः-सुजीवः; — — —
जीव्यमानः, जीव्यमानः, जिजीविष्यमाणः, जेजीव्यमानः;
जीवः, जीवः, जिजीविषः, जेजीवः;
जीवितुम्, जीवयितुम्, जिजीविषितुम्, जेजीवितुम्;
ज्यूतिः, ^४अजीवनिः^D, ^५जीविका, जीवना, जिजीविषा, जेजीवा;
^Eजीवनम्, जीवनम्, जिजीविषणम्, जेजीवमम्;
जीवित्वा, जीवयित्वा, जिजीविषित्वा, जेजीवित्वा;
सञ्जीव्य, सञ्जीव्य, सञ्जिजीविष्य, सञ्जेजीव्य;
^६यावज्जीवम् [अभिहोत्रं जुहुयात्],
जीवम् २, { जीवम् २, } जिजीविषम् २, } जेजीवम् २; }
जीवित्वा २, { जीवयित्वा २, } जिजीविषित्वा २, } जेजीवित्वा २;

1. ‘सुप्यजातौ—’ (3-2-78) इति ताच्छील्ये णिनिः।
  2. ‘आशिषि च’ (3-1-150) इति बुर। जीवतात् जीवकः। खियाम्, ‘प्रत्यय-स्थात्—’ (7-3-44) इति प्राप्तस्येत्वस्य ‘आशिषि बुनश्च न’ (वा. 7-3-45) इति निषेधः।
  3. ‘गमव्य’ (3-2-47) इत्यत्र “चकारात् जीवज्जीवक-शिवङ्ग-शुभङ्गरादयः साधवः” इति शृः शोखरे।
  4. ‘आकोशे नज्यनिः’ (3-3-112) इति अनिप्रत्ययः।
  5. खियां भावादौ ‘संज्ञायाम्’ (3-3-109) इति एतुरु।
  6. ‘यावति विन्दजीवोः’ (3-4-30) इति णमुद्।
- A. ‘भीमकान्तैर्दृप्यगुणैः स बभूवोपजीविनाम्’ रघुवंशे 1-16.
- B. ‘बन्धुना विगृहीतोऽहं भूयासैं जीवकः कथम्॥’ भ. का. 6.87.
- C. ‘तमुद्यतनिशातासि प्रत्युवाच जिजीविषुः’ भ. का. 5.46.
- D. ‘अभावे भवता योऽस्मिन् जीवेत् तस्यास्त्वजीवनिः।’ भ. का. 7.77.
- E. ‘सञ्चारनिष्ठ्यूतनखेन्दुचन्द्रिकं लोके जयन्तं सकलैकज्ञीवनम्।’ धा. का. 1.72.